

Retsmøde den 24. juni 2024 i

Sag 7/2024

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Eddie Omar Rosenberg Khawaja, beskikket)

Den 29. april 2022 blev T idømt 14 års fængsel ved Retten i X, Moldova, for at have tildelt to forskellige personer et slag i ansigtet med knyttet hånd, hvorved den ene faldt og pådrog sig alvorlige skader og senere afgik ved døden som følge heraf. Dommen er anket.

T var ikke til stede ved domsafsigelsen den 29. april 2022, og han blev efterfølgende internationalt efterlyst af de moldoviske myndigheder.

Den 5. december 2022 blev T anholdt af politiet i Danmark på baggrund af den internationale efterlysning. Den 6. december 2022 blev han fremstillet for Retten på Frederiksberg, hvor han blev varetægtsfængslet i medfør af udleveringslovens § 32, stk. 2, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1. T ønskede ikke at give samtykke til udlevering.

Den 29. december 2022 anmodede de moldoviske myndigheder om udlevering af T til strafforfølgning i Moldova.

Retten på Frederiksberg traf den 20. september 2023 afgørelse om, at T ikke skulle udleveres til strafforfølgning i Moldova. Af retsbogen af samme dato fremgår, at retten bemærkede, at fristen for varetægtsfængslingen af T nu var udløbet, og at grundlaget for varetægtsfængslingen, jf. udleveringslovens § 32, stk. 2, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, som følge af retens kendelse var bortfaldet.

T blev herefter løsladt af politiet. Hans pas forblev i politiets varetægt.

Anklagemyndigheden kærede den 20. september 2023 byrettens afgørelse til Østre Landsret med påstand om udlevering. Samtidig nedlagde anklagemyndigheden påstand om, at T skulle varetægtsfængsles under landsrettens behandling af kæresagen med henblik på at sikre hans tilstedeværelse under sagens behandling og efterfølgende udlevering.

Østre Landsret bestemte ved kendelse af 6. november 2023, at T skulle udleveres til strafforfølgning i Moldova. Der blev ikke i forbindelse med landsrettens behandling af udleverings-sagen truffet afgørelse om varetægtsfængslingsspørgsmålet.

Østre Landsrets kendelse af 6. november 2023 om udlevering af T til strafforfølgning i Moldova er med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt for Højesteret.

Den 18. april 2024 blev T tilfældigt antruffet af politiet i København, hvorefter han som følge af Østre Landsrets kendelse af 6. november 2023 om udlevering til strafforfølgning i Moldova blev anholdt.

Ved Retten på Frederiksbergs kendelse af 19. april 2024 blev T varetægtsfængslet i medfør af udleveringslovens § 32, stk. 2, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1.

T kærede byrettens kendelse om varetægtsfængsling til Østre Landsret, som den 7. maj 2024 ophævede byrettens kendelse med henvisning til, at da kæresagen om udlevering var indbragt for Højesteret, da anmodningen om varetægtsfængsling blev fremsat, burde anmodningen være fremsat over for Højesteret, jf. herved også U2013.2973H.

T har således under sagen været frihedsberøvet fra den 6. december 2022 til den 20. september 2023 og igen fra den 18. april 2024 til den 7. maj 2024 i medfør af udleveringslovens § 32, stk. 2, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1. T er på nuværende tidspunkt på fri fod.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jens Kruse Mikkelsen, Kristian Korfits Nielsen og Rikke Foersom.

Påstande

Rigsadvokaten har under henvisning til udleveringslovens § 32, stk. 2, jf. retsplejelovens § 769, stk. 4, jf. § 762, stk. 1, nr. 1, begæret T varetægtsfængslet under Højesterets behandling

af udleveringssagen, således at der foreløbigt fastsættes en frist på 4 uger, jf. retsplejelovens § 767, stk. 1, fra Højesterets afgørelse.

T har protesteret imod varetægtsfængsling.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at betingelserne i retsplejelovens § 769, stk. 4, jf. § 762, stk. 1, nr. 1, er opfyldt. T er rumænsk og moldovisk statsborger. Han har ikke nogen tilknytning til Danmark, og hans aktuelle opholdssted her i landet er ukendt, idet han ikke ønskede at opgive kontaktoplysninger på tidspunktet for sine løsladelser. Det forhold, at Ts forsvarer har oplyst to forskellige opholdsadresser, gør, at der er en sådan usikkerhed om Ts reelle opholdssted, at det ikke kan lægges til grund, at han har fast bopæl eller opholdsadresse i Danmark. At Ts efter sin løsladelse i byretten den 20. september 2023 angiveligt ikke forlod Danmark, og at han efterfølgende blev truffet i landet igen, medfører ikke en tilstrækkelig sikkerhed for, at han fortsat vil blive i landet. Der er heller ikke tilstrækkelig sikkerhed for, at han vil medvirke til en udlevering, hvis Højesteret stadfæster Østre Landsrets kendelse om udlevering.

Varetægtsfængslingens øjemed vil ikke kunne opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, jf. retsplejelovens 765, idet der ikke findes alternativer til varetægtsfængsling, der effektivt vil kunne imødegå flugtrisikoen.

T har anført navnlig, at Højesteret er rette instans til at behandle varetægtsfængslingsspørgsmålet, jf. også Østre Landsrets kendelse af 7. maj 2024. Betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, er ikke til stede. Han er ikke uden tilknytning til Danmark, idet han er i beskæftigelse og har fast adresse her i landet. Han har givet oplysninger herom til myndighederne, herunder ved sin ansøgning om EU-opholdsdokument til Styrelsen for International Rekruttering og Integration og til politiet. Han har ikke holdt sig skjult for myndighederne, mens han har været på fri fod, og han blev truffet af politiet på sin arbejdsplads. Endvidere er politiet i besiddelse af hans rumænske nationalitetspas. Det forhold, at han modsætter sig udlevering til Moldova kan ikke indgå i vurderingen af, hvorvidt han skal være varetægtsfængslet under Højesterets behandling af udleveringssagen, idet baggrunden herfor er hans frygt for at blive udsat for behandling i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 ved sin fængsling i Moldova.

En eventuel unddragelsesrisiko kan i tilstrækkelig grad imødegås ved mindre indgribende foranstaltninger, jf. retsplejelovens § 765. Han giver i den forbindelse samtykke til, at han pålægges en ugentlig meldepligt hos politiet frem til, at Højesteret har truffet afgørelse om udleveringsspørgsmålet.

Højesterets begrundelse og resultat

Østre Landsret har ved den påkærede kendelse af 6. november 2023 bestemt, at T skal udleveres til strafforfølgning i Moldova.

Anklagemyndigheden har under henvisning til udleveringslovens § 32, stk. 2, jf. retsplejelovens § 769, stk. 4, jf. § 762, stk. 1, nr. 1, begæret T varetægtsfængslet under Højesterets behandling af udleveringssagen, således at der foreløbigt fastsættes en frist på 4 uger, jf. retsplejelovens § 767, stk. 1, fra Højesterets afgørelse om varetægtsfængsling.

Højesteret finder efter en samlet vurdering af Ts personlige forhold, herunder oplysningerne om hans begrænsede tilknytning til Danmark og hans tilknytning til Rumænien, hvor han er statsborger, sammenholdt med det oplyste om alvoren af den tiltale, der er rejst mod ham i Moldova, at der foreligger bestemte grunde til at antage, at han på fri fod vil unddrage sig strafforfølgning. Betingelserne for varetægtsfængsling af T i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, er derfor opfyldt.

Højesteret finder, at varetægtsfængslingens øjemed ikke kan opnås med mindre indgribende foranstaltninger.

Anklagemyndighedens anmodning om varetægtsfængsling af T i 4 uger tages herefter til følge, jf. udleveringslovens § 32, stk. 2, jf. princippet i retsplejelovens § 769, stk. 4, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1.

Thi bestemmes:

T varetægtsfængsles.

Fristen efter § 767, stk. 1, 1. og 2. pkt., fastsættes til 4 uger fra den 24. juni 2024.